Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8336
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

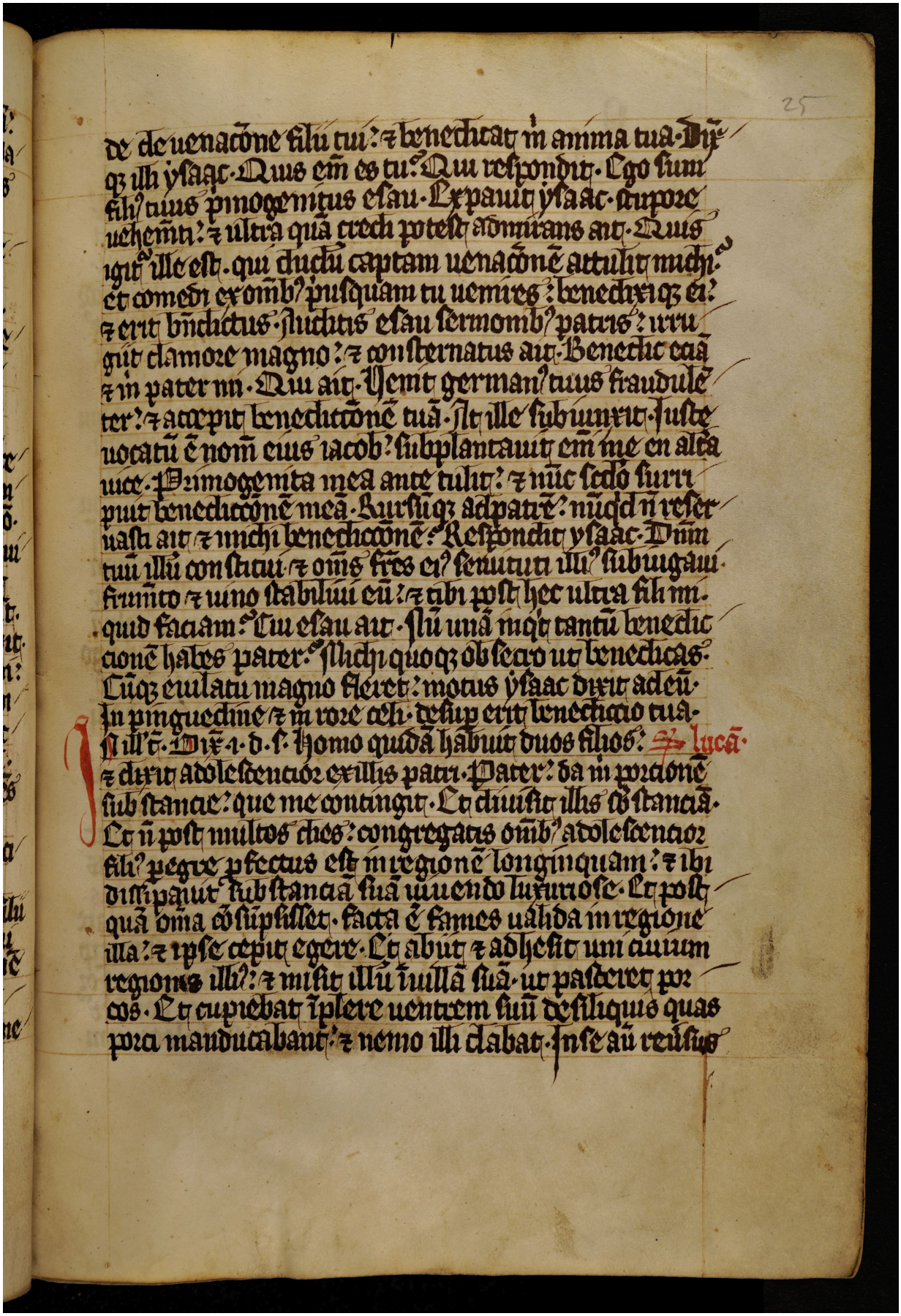

de de uenacõne filii tui: ⁊ benedicat in anima tua. Dixit
qz illi ysaac. Quis ẽm es tu? Qui respondit. Ego sum
filius tuus primogenitus esau. Expauit ysaac stupore
uehemẽti: ⁊ ultra quã credi potest admirans ait. Quis
igit ille est. qui dudũ captam uenacõnẽ attulit mihi.
et comedi ex omib' priusquam tu uenires: benedixi qz ei:
⁊ erit bñdictus. audiens esau sermomb' patris: uiru
gnit clamore magno: ⁊ consternatus ait. Benedic eã
⁊ in pater mi. Qui ait. Ueniit germanus tuus fraudulẽ
ter: ⁊ accepit benedictõnẽ tuã. Et ille subiunxit. Iuste
uocatũ ẽ nomẽ eius iacob: supplantauit ẽm me en alte
uice. Primogenita mea ante tulit: ⁊ nũc secõ surri
puit benedictõnẽ meã. Rursũqz ad patrẽ: nũqd nõ reser
uasti ait ⁊ mihi benedictõnẽ? Respondit ysaac. Dñm
tuũ illũ constituí ⁊ omes fres eius seruituti illius subiugaui
frumto ⁊ uino stabilui eũ: ⁊ tibi post hec ultra fili mi.
quid faciam? Cui esau ait. Eti unã mqd tantũ benedic
tionẽ habes pater? Obsecro ut benedicas.
Cũqz eiulatu magno fleret: motus ysaac dixit ad eũ.
In pinguedine ⁊ in rore celi. desup erit benedictio tua.
Et illi t. Dix. 1. d. s. Homo quidã habuit duos filios: Sc lucã.
⁊ dixit adolescentior ex illis patri. Pater: da mi partionẽ
substancie: que me contingit. Et diuisit illis ob stanciã.
Et nõ post multos dies: congregatis omib' adolescentior
filius peregre profectus est in regionẽ longinquam: ⁊ ibi
dissipauit substanciã suã uiuendo luxuriose. Et post
quã oma ob sumpsisset. facta ẽ fames ualida in regione
illa: ⁊ ipse cepit egere. Et abiit ⁊ adhesit uni ciuium
regionis illius: ⁊ misit illũ in uillã suã. ut pasceret por
cos. Et cupiebat implere uentrem suũ de siliquis quas
porci manducabant: ⁊ nemo illi dabat. In se aũ reuersus